

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. София, 08.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 17.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10426** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.256, ал.1 АПК.

Образувано е по искане /наименовано жалба/ на И. Д. С., подадена чрез адв.Ч. П., срещу бездействието на административния орган – кмета на [община], да изпълни задължението си за регистрация на заявление за достъп до обществена информация, изпратено на 22.09.2020г. чрез Системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно управление“. Сочи, че задължението на административния орган произтича от разпоредбата на чл.25, ал.3 и чл.28, ал.1 ЗДОИ като не са налице основания заявлението да не бъде регистрирано в предвидения в закона срок. С бездействието си административният орган допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила и препятствал своевременното произнасяне по отправеното искане за предоставяне на достъп до обществена информация. Поради това се иска да бъде отменено незаконосъобразното бездействие на ответника и той да бъде осъден да извърши поисканото действие – регистрация на заявление по ЗДОИ. Претендират се разноските по производството. В съдебно заседание искателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище.

Съдът, като обсъди релевираните с искането основания, и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна: Защитата срещу неоснователните бездействия на административни органи е уредена в

Глава XV, Раздел II АПК, в две хипотези. В първата, по чл.256, ал.1 АПК, административният орган не изпълнява свое задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, за което не е необходимо да бъде сезиран с нарочно искане. Във втората хипотеза – по ал.2 на чл.256 АПК, административният орган следва да е сезиран с искане да извърши фактически действия, които е длъжен да извърши по силата на закон, но в продължение на 14 дни бездействия. И в двете хипотези защитата се отнася до неизвършване на фактически действия от компетентен административен орган. Според разпоредбата на чл.256, ал.1 АПК бездействието на административния орган може да се оспори безсрочно, налице е и правен интерес за искателя от търсената защита, тъй като неизпълнението на задължението на административния орган рефлектира пряко в неговата правна сфера.

В случая се претендира изпълнение именно на фактическо действие, задължението, за което е разписано в нормативен акт, т.е. не се изисква сезиране на административния орган за предприемането му, с оглед което защитата следва да се осъществи по посочения ред. Поради това съдът приема, че искането, с което е сезиран е допустимо, а разгледано по същество – неоснователно, по следните съображения:

От доказателствата по делото се установява, че С. е сезирала кмета на [община] със заявление, с което е поискала предоставянето по реда на Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ на конкретна информация.

Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти по този закон са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Кметът на общината, според разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗМСМА, е орган на изпълнителната власт в общината и следователно е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ, съответно искането на С. е отправено до компетентен административен орган, като страните не спорят относно това обстоятелство.

Според разпоредбата на чл.25, ал.3 ЗДОИ заявленията за достъп до обществена информация подлежат на задължителна регистрация по ред, определен от съответния орган, а според чл.28, ал.1 с.з. заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Страните не спорят и от доказателствата по делото се установява твърдението на С., че на 22.09.2020г., чрез Система за сигурно електронно връчване /ССЕВ/, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление“ /л.8/, тя е подала заявление за достъп до обществена информация до кмета на [община]. Заявлението е регистрирано при ответника на 20.10.2020г. /л.11 по делото/. Спорен по делото е въпросът кога е постъпило процесното заявление по ЗДОИ при ответника и съответно изпълнил ли е той своевременно задължението си по чл.25, ал.3 ЗДОИ или е бездействал, с което е осъществил фактическия състав на бездействието по чл.256, ал.1 АПК.

Обществените отношения между административните органи, свързани с работата с електронни документи и предоставянето на административни услуги по електронен път, както и обмена на електронни документи между административните органи са регулирани от Закона за електронното управление /ЗЕУ/. Законът също урежда предоставянето на електронни административни услуги – административните услуги, предоставяни на гражданите и организациите от административните органи, услугите, предоставяни от лицата, на които е възложено осъществяването на публични функции, както и обществените услуги, които могат да се заявяват и/или предоставят от разстояние чрез използването на електронни средства, по електронен път – чл.8,

ал.2 ЗЕУ. Съгласно чл.20 ЗЕУ /в относимата към датата на подаване на заявлението редакция/, подаването на електронни документи от гражданите и организациите се извършва: чрез потребителски интерфейс; чрез интерфейс за автоматизиран обмен на данни; по други начини за подаване на електронни документи, определени с наредбата по чл.12, ал.4. Съгласно § 1, т.31 от Допълнителните разпоредби на Закона за електронното управление /ЗЕУ/ "Система за сигурно електронно връчване" е електронна препоръчана поща по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 и система, чрез която се удостоверява моментът на изпращане, получаване и връчване, както и се гарантират идентификацията, авторството и интегритетът на лицето, което изпраща, получава или връчва електронни документи или електронни изявления чрез системата. Съгласно чл.32, ал.1 ЗЕУ електронното изявление се смята за получено от доставчика на електронни административни услуги с постъпването му в неговата информационна система или в друга система по ред, определен с наредбата по чл.12, ал.4 – Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги /аналогично разпоредбата на чл.20, ал.5 от наредбата/.

Видно от приетите по делото доказателства – преглед получено съобщение, представляващ копие от електронно изображение на профила на общинска администрация П. в електронния портал, поддържан от ДА ЕУ Система за сигурно електронно връчване /л.13 и сл. по делото/, подаденото от С. заявление по ЗДОИ е получено в [община] на 20.10.2020г. /л.16, ред 10/ и е заведено на същата дата с вх.№ ДОИ-16/20.10.2020г.

Предвид това съдът намира, че не е налице фактическо бездействие на административния орган по см. на чл.256, ал.1 АПК тъй като заявлението е заведено в деловодната система на общинската администрация на датата на постъпването му и искането следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора на искателя не се следват разноски. Такива са дължими на ответника, но при липса на направено искане за присъждането им съдът не може да се произнесе служебно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. Д. С. да бъде отменено незаконосъобразно фактическо бездействие на кмета на [община] по заявление за достъп до обществена информация, изпратено на 22.09.2020г. чрез Система за сигурно електронно връчване, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление“ като бъде осъден административният орган да извърши поисканото действие – регистриране на подаденото заявление по ЗДОИ.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: